

Chapter 16

Daivasura Sampad Vibhaga Yoga

अथ षोडशोऽध्यायः

श्रीभगवानुवाच ।

अभयं सत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिः ।

दानं दमश्च यज्ञश्च स्वाध्यायस्तप आर्जवम् ॥ १६-१ ॥

śrībhagavān uvāca ।

abhayaṃ sattvasaṃśuddhir jñānayogavyavasthitiḥ ।

dānaṃ damaś ca yajñaś ca svādhyāyas tapa ārjavam ॥16-1॥

अहिंसा सत्यमक्रोधस्त्यागः शान्तिरपैशुनम् ।

दया भूतेष्वलोलुप्त्वं मार्दवं ह्रीरचापलम् ॥ १६-२ ॥

ahiṃsā satyam akrodhas tyāgaḥ śāntir apaiśunam ।

dayā bhūteṣv aloluptvaṃ mārdaṃ hrīr acāpalam ॥16-2॥

तेजः क्षमा धृतिः शौचमद्रोहो नातिमानिता ।

भवन्ति संपदं दैवीमभिजातस्य भारत ॥ १६-३ ॥

tejaḥ kṣamā dhṛtiḥ śaucam adroho nātimānitā ।

bhavanti saṃpadaṃ daivīm abhijātasya bhārata ॥16-3॥

दम्भो दर्पो ऽतिमानश्च क्रोधः पारुष्यमेव च ।

अज्ञानं चाभिजातस्य पार्थ संपदमासुरीम् ॥ १६-४ ॥

dambho darpo 'timānaś ca krodhaḥ pāruṣyam eva ca ।

ajñānaṃ cābhijātasya pārtha saṃpadaṃ āsurīm ॥16-4॥

दैवी संपद्विमोक्षाय निबन्धायासुरी मता ।

मा शुचः संपदं दैवीमभिजातो ऽसि पाण्डव ॥ १६-५ ॥

daivī saṃpad vimokṣāya nibandhāyāsūrī matā ।

mā śucaḥ saṃpadaṃ daivīm abhijāto 'si pāṇḍava ॥16-5॥

द्वौ भूतसर्गौ लोके ऽस्मिन्दैव आसुर एव च ।

दैवो विस्तरशः प्रोक्त आसुरं पार्थ मे शृणु ॥ १६-६ ॥

dvau bhūtasargau loke 'smin daiva āsura eva ca ।

daivo vistaraśaḥ prokta āsuram pārtha me śṛṇu ॥16-6॥

प्रवृत्तिं च निवृत्तिं च जना न विदुरासुराः ।

न शौचं नापि चाचारो न सत्यं तेषु विद्यते ॥ १६-७ ॥

pravṛttiṃ ca nivṛttiṃ ca janā na vidur āsurāḥ ।

na śaucam nāpi cācāro na satyaṃ teṣu vidyate ||16-7||

असत्यमप्रतिष्ठं ते जगदाहुरनीश्वरम् ।

अपरस्परसंभूतं किमन्यत्कामहैतुकम् ॥ १६-८ ॥

asatyam apratiṣṭhaṃ te jagad āhur anīśvaram ।
aparasparasambhūtaṃ kim anyat kāmahaitukam ||16-8||

एतां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानो ऽल्पबुद्धयः ।

प्रभवन्त्युग्रकर्माणः क्षयाय जगतो ऽहिताः ॥ १६-९ ॥

etāṃ dṛṣṭim avaṣṭabhya naṣṭātmāno 'lpabuddhayaḥ ।
prabhavanty ugrakarmāṇaḥ kṣayāya jagato 'hitāḥ ||16-9||

काममाश्रित्य दुष्पूरं दम्भमानमदान्विताः ।

मोहाद्गृहीत्वासद्ग्राहान्प्रवर्तन्ते ऽशुचिव्रताः ॥ १६-१० ॥

kāmam āśritya duṣpūraṃ dambhamānamadānvitāḥ ।
mohād gṛhītvāsadgrāhān pravartante 'śucivratāḥ ||16-10||

चिन्तामपरिमेयां च प्रलयान्तामुपाश्रिताः ।

कामोपभोगपरमा एतावदिति निश्चिताः ॥ १६-११ ॥

cintām aparimeyāṃ ca pralayāntām upāśritāḥ ।
kāmapabhogaparamā etāvad iti niścītāḥ ||16-11||

आशापाशशतैर्बद्धाः कामक्रोधपरायणाः ।

ईहन्ते कामभोगार्थमन्यायेनार्थसंचयान् ॥ १६-१२ ॥

āśāpāśaśatair baddhāḥ kāmakrodhaparāyaṇāḥ ।
ihante kāmabhogārtham anyāyenārthasaṃcayān ||16-12||

इदमद्य मया लब्धमिदं प्राप्स्ये मनोरथम् ।

इदमस्तीदमपि मे भविष्यति पुनर्धनम् ॥ १६-१३ ॥

idam adya mayā labdham idaṃ prāpsyē manoratham ।
idam astīdam api me bhaviṣyati punar dhanam ||16-13||

असौ मया हतः शत्रुर्हनिष्ये चापरानपि ।

ईश्वरो ऽहमहं भोगी सिद्धो ऽहं बलवान्सुखी ॥ १६-१४ ॥

asau mayā hataḥ śatrur haniṣye cāparān api ।
īśvaro 'ham ahaṃ bhogī siddho 'haṃ balavān sukhī ||16-14||

आढ्यो ऽभिजनवानस्मि को ऽन्यो ऽस्ति सदृशो मया ।
यक्ष्ये दास्यामि मोदिष्य इत्यज्ञानविमोहिताः ॥ १६-१५ ॥

āḍhyo 'bhijanavān asmi ko 'nyo 'sti sadṛśo mayā ।
yakṣye dāsyāmi modiṣya ity ajñānavimohitāḥ ॥16-15॥

अनेकचित्तविभ्रान्ता मोहजालसमावृताः ।
प्रसक्ताः कामभोगेषु पतन्ति नरके ऽशुचौ ॥ १६-१६ ॥

anekacittavibhrāntā mohajālasamāvṛtāḥ ।
prasaktāḥ kāmabhogeṣu patanti narake 'śucau ॥16-16॥

आत्मसंभाविताः स्तब्धा धनमानमदान्विताः ।
यजन्ते नामयज्ञैस्ते दम्भेनाविधिपूर्वकम् ॥ १६-१७ ॥

ātmasaṁbhāvitāḥ stabdhā dhanamānamadānvitāḥ ।
yajante nāmayaज्ञैस्ते dambhenāvidhipūrvakam ॥16-17॥

अहंकारं बलं दर्पं कामं क्रोधं च संश्रिताः ।
मामात्मपरदेहेषु प्रद्विषन्तो ऽभ्यसूयकाः ॥ १६-१८ ॥

aḥaṁkāraṁ balaṁ darpaṁ kāmaṁ krodhaṁ ca saṁśritāḥ ।
mām ātmaparadeheṣu pradviṣanto 'bhyasūyakāḥ ॥16-18॥

तानहं द्विषतः क्रूरान्संसारेषु नराधमान् ।
क्षिपाम्यजस्रमशुभानासुरीष्वेव योनिषु ॥ १६-१९ ॥

tān ahaṁ dviṣataḥ krūrān saṁsāreṣu narādhamān ।
kṣipāmy ajasram aśubhān āsurīṣv eva yoniṣu ॥16-19॥

आसुरीं योनिमापन्ना मूढा जन्मनि जन्मनि ।
मामप्राप्यैव कौन्तेय ततो यान्त्यधमां गतिम् ॥ १६-२० ॥

āsurīm yonim āpannā mūḍhā janmani janmani ।
mām aprāpyaiva kaunteya tato yānty adhamāṁ gatim ॥16-20॥

त्रिविधं नरकस्येदं द्वारं नाशनमात्मनः ।
कामः क्रोधस्तथा लोभस्तस्मादेतत्त्रयं त्यजेत् ॥ १६-२१ ॥

trividhaṁ narakasyedaṁ dvāraṁ nāśanam ātmanaḥ ।
kāmaḥ krodhas tathā lobhas tasmād etat trayam tyajet ॥16-21॥

एतैर्विमुक्तः कौन्तेय तमोद्वारैस्त्रिभिर्नरः ।

आचरत्यात्मनः श्रेयस्ततो याति परां गतिम् ॥ १६-२२ ॥

etair vimuktaḥ kaunteya tamodvārais tribhir naraḥ ।
ācaraty ātmanaḥ śreyas tato yāti parāṃ gatim ॥16-22॥

यः शास्त्रविधिमुत्सृज्य वर्तते कामकारतः ।

न स सिद्धिमवाप्नोति न सुखं न परां गतिम् ॥ १६-२३ ॥

yaḥ śāstravidhim utsṛjya vartate kāmakārataḥ ।
na sa siddhim avāpnoti na sukhaṃ na parāṃ gatim ॥16-23॥

तस्माच्छास्त्रं प्रमाणं ते कार्याकार्यव्यवस्थितौ ।

ज्ञात्वा शास्त्रविधानोक्तं कर्म कर्तुमिहार्हसि ॥ १६-२४ ॥

tasmāc chāstraṃ pramāṇaṃ te kāryākāryavyavasthitau ।
jñātvā śāstravidhānoktaṃ karma kartum ihārhasi ॥16-24॥